

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3138/2549

บริษัททีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน) โดยโจทก์ บริษัททีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน) ผู้ทำแผน ห้างหุ้นส่วนจำกัด เขาทรายเคหะภัณฑ์ กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ล้มละลายฯ มาตรา 90/39, พ.ร.บ.ล้มละลายฯ มาตรา 90/12, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/39, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/12

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์เป็นลูกหนี้ที่ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ การที่โจทก์จะบังคับตามสิทธิเรียกร้องให้บุคคลภายนอกชำระหนี้แก่ตนเพื่อรวบรวมทรัพย์สินของโจทก์นั้น ถ้าสิทธิเรียกร้องนั้นเกิดขึ้นก่อนศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ จะต้องใช้วิธีการทวงหนี้ตามที่บัญญัติไว้ใน พ.ร.บ.ล้มละลายฯ มาตรา 90/39 กล่าวคือผู้ทำแผนต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เพื่อดำเนินการทวงหนี้ โจทก์โดยผู้ทำแผนจึงไม่มีอำนาจฟ้องคดีเอง แต่หากสิทธิเรียกร้องนั้นเกิดขึ้นภายหลังศาลมีคำสั่งฟื้นฟูกิจการ ซึ่งอาจเกิดจากการกระทำของผู้ทำแผนหรือผู้บริหารแผนแล้วแต่กรณี ก็เป็นเรื่องที่ผู้ทำแผนหรือผู้บริหารแผนจะต้องไปใช้วิธีการฟ้องร้องต่อศาลเป็นคดีแพ่งต่างหากตาม พ.ร.บ.ล้มละลายฯ มาตรา 90/12 (9), 90/25 และ 90/59

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ไขคำฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงินจำนวน 107,435.72 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 15 ต่อปี ของเงินต้นจำนวน 72,310.60 บาท นับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ จำเลยทั้งสองขาดนัดยื่นคำให้การ ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จำเลยทั้งสองไม่แก้อุทธรณ์ โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "คดีมีปัญหาคือต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องหรือไม่ เห็นว่า โจทก์เป็นลูกหนี้ที่ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ การที่โจทก์จะบังคับตามสิทธิเรียกร้องให้บุคคลภายนอกชำระหนี้แก่ตนเพื่อรวบรวมทรัพย์สินของโจทก์นั้น ถ้าสิทธิเรียกร้องนั้นเกิดขึ้นก่อนศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการจะต้องใช้วิธีการทวงหนี้ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 90/39 ซึ่งบัญญัติว่า "เมื่อปรากฏว่าลูกหนี้มีสิทธิเรียกร้องให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดชำระหนี้หรือส่งมอบทรัพย์สินแก่ลูกหนี้ และบุคคลนั้นไม่ได้รับว่าเป็นหนี้ลูกหนี้หรือมีทรัพย์สินของลูกหนี้ อยู่ในครอบครอง ให้ผู้ทำแผนหรือผู้บริหารแผนแจ้งต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เพื่อดำเนินการ" แต่หากสิทธิเรียกร้องนั้นเกิดขึ้นภายหลังศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ ซึ่งอาจเกิดจากการกระทำของผู้ทำแผนหรือผู้บริหารแผน แล้วแต่กรณี ก็เป็นเรื่องที่ผู้ทำแผนหรือผู้บริหารแผนจะต้องไปใช้วิธีการฟ้องร้องต่อศาลเป็นคดีแพ่งต่างหากตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 90/12 (9), 90/25 และ 90/59 ข้อเท็จจริงในคดีนี้ปรากฏว่า โจทก์ขายปูนซีเมนต์ให้แก่จำเลยที่ 1 เมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2536 และออกใบกำกับสินค้าเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2536 ต่อมาวันที่ 21 สิงหาคม 2543 ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของโจทก์โดยมีบริษัททีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ทำแผน แล้วในวันที่ 28 ธันวาคม 2543 โจทก์โดยผู้ทำแผนได้ยื่นฟ้องจำเลยทั้งสองเป็นคดีนี้ ขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันชำระราคาสินค้าที่ซื้อไปจากโจทก์ เมื่อสิทธิเรียกร้องของโจทก์เกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของโจทก์ ผู้ทำแผนจึงต้องแจ้งต่อ

เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เพื่อดำเนินการทวงหนี้ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 90/39 โจทก์โดยผู้ทำแผนจึงไม่มีอำนาจฟ้องคดีเอง ที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษายกฟ้องโดยเหตุ โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องนั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น" พิพากษายืน

องค์คณะ

สมชาย จุลนิติ · ปราโมทย์ พิพัทธ์ปราโมทย์ · นพวรรณ อินทร์มพรรย์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/3138/2549>